

Nr. van het vonnis: 3175

Nr. van het Parket:

Nr. van het Repertorium: 3379

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, ZESTIENDE KAMER, zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

IN DE ZAAK, ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie,

tegen:

6092

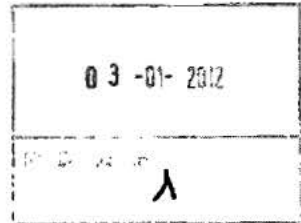
1.
geboren te   op
restauranthouder,
wonende

bijgestaan door meester   , advocaat te

6093

2.
geboren te   op
restauranthouder,
wonende   te

bijgestaan door meester   , advocaat te

OPSCHORTING: DRIE JAAR: in hoofde van beide beklaagden

Verdacht van te   in de periode van 15 november 2001 tot en met 02 december 2010:

DE EERSTE en DE TWEEDE:

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99,1-1, 146-1°, 146-9e lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de dato 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals laatst gewijzigd bij decreet van 27.03.2009 (B.S. 15.05.2009) tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, en zoals thans gecoördineerd als Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bij besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 (B.S. 20.08.2009), houdende coördinatie van de decreetgeving van de ruimtelijke ordening, en bij inbreuk op artikel 4.2.1.a) en artikel 6.1.1.alinea 1-1° en alinea 3 van deze Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben in stand gehouden:

wederrechtelijke handelingen op het ogenblik van de instandhouding gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbaar gebied.” Artikel 6.1.2 VCRO bepaalt : Artikel 6.1.1, derde lid, toegevoegd bij decreet van 4 juni 2003 en gedeeltelijk vernietigd bij arrest nr. 14/2005 van 19 januari 2005 van het Grondwettelijk Hof, wordt geïnterpreteerd als volgt: Deze bepaling heft de strafbaarstelling van de vermelde instandhoudingsmisdrijven op.”

Dit brengt mee dat met ingang van 22 augustus 2003, datum waarop artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingdbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003) in werking is getreden, het in stand houden van inbreuken, vermeld in artikel 6.1.1, eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° VCRO, geen misdrijf is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbare gebieden.

De handelingen waarop de tenlastelegging betrekking heeft, is volgens het gewestplan , gelegen in natuurgebied. Dit is een ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van artikel 6.1.1, derde lid VCRO. De natuurgebieden worden uitdrukkelijk vermeld in artikel 1.1.2, 10° VCRO dat bepaalt wat voor de toepassing van het VCRO dient verstaan te worden onder ruimtelijk kwetsbare gebieden.

Sinds 1 september 2009 is het onder de tenlastelegging ten laste gelegde misdrijf van in stand houden dan ook nog steeds strafbaar.

2. Gelet op de gegevens van het opsporingsonderzoek en het onderzoek ter terechtzitting is de tenlastelegging bewezen in hoofde van de beide beklaagden.

Blijkens het proces-verbaal dd. 21.02.2002 werd op het perceel gelegen te een woning gebouwd zonder vergunning.

De beklaagden zijn eigenaars van voornoemd perceel ingevolge onderhandse verkoopovereenkomst dd. 8 juni 2001. De notariële akte werd verleden op 31 oktober 2001.

Op geen enkel ogenblik beschikten de beklaagden over een niet-geschorste vergunning voor de in stand gehouden wederrechtelijke constructie.

De beklaagden beroepen zich op de onoverkomelijke dwaling, verwijzende naar de inhoud van de notariële akte dd. 31 oktober 2001, waaruit naar hun oordeel moet blijken dat zij op het ogenblik van het verwerven van het perceel niet op de hoogte waren van een stedenbouwkundige inbreuk.

De beklaagden kunnen in hun zienswijze niet worden bijgetreden. De rechtbank verwijst naar de stukken die door de beklaagden zelf worden voorgelegd, m.n. het vonnis dd. 09.10.2006 van de rechtbank van eerste aanleg te Brugge, zoals

bevestigd bij arrest dd. 09.09.2010 van het Hof van Beroep te Gent.

Hoewel de onderhandse verkoopsovereenkomst dd. 8 juni 2001 thans niet voorligt, blijkt uit de motivering van zowel het vonnis dd. 09.10.2006 als van het arrest dd. 09.09.2010, dat daarin uitdrukkelijk werd verwezen naar de stedenbouwkundige problematiek zodat de beklaagden wel degelijk op de hoogte waren van het gegeven dat de woning werd opgericht zonder stedenbouwkundige vergunning, in casu in strijd met de verleende vergunning.

Ook de handgeschreven randmelding in de notariële akte dd. 31 oktober 2001: *"de verkopers geven geen enkele garantie betreffende de inhoud van voormeld schrijven van de Stad"* gemaakt naast de vermelding dat volgens de inhoud van het schrijven van de stad voor het onroerend goed geen stedenbouwkundige misdrijven gekend waren, verwijst wederom uitdrukkelijk naar de stedenbouwkundige problematiek, die derhalve andermaal onder de aandacht van de beklaagden werd gebracht.

De beklaagden handelden in strijd met wat een normaal zorgvuldige en vooruitziende persoon, geplaatst in dezelfde feitelijke omstandigheden, zou hebben gedaan.

In het voordeel van de beklaagden houdt de rechtbank rekening met

- hun gunstig strafverleden,
- het gegeven dat zij, blijkens het proces-verbaal dd. 13.09.2011 van vaststelling, volledig tegemoetgekomen zijn aan de herstellvordering,
- alle financiële implicaties.

Rekeninghoudende met deze overwegingen en nu zij hiertoe aan de wettelijke voorwaarden voldoen, kan op de vraag tot opschorting van de uitspraak van veroordeling van de beklaagden worden ingegaan zoals hiernabepaald.

De rechtbank stelt vast dat de herstellvordering thans zonder voorwerp is.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid:

artikelen 40 en 100 van het strafwetboek;

artikelen 2, 3, 4 en 9 van de wet van 26.06.2000 (B.S. dd. 29.07.2000);

artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd;

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering.

artikelen 1, 3, 5, 6 en 13 van de wet van 29 juni 1964;

alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde en bewezen wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende **OP TEGENSPRAAK**

In hoofde van de eerste beklagde

Verklaart de tenlastelegging **bewezen**.

Gelast de **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van **DRIE JAAR**.

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van **31,28 EUR** zoals bepaald bij artikel 91 van het KB van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd. (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28/12/1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131bis (B.S. 16/02/2011)).

In hoofde van de tweede beklagde

Verklaart de tenlastelegging **bewezen**.

Gelast de **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van **DRIE JAAR**.

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van **31,28 EUR** zoals bepaald bij artikel 91 van het KB van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd. (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28/12/1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131bis (B.S. 16/02/2011)).

Verwijst deze veroordeelden tevens elk tot helft van de kosten van het geding, in totaal begroot op **87,08 EUR**.

Zegt voor recht dat de **herstelvordering** van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tegen de beklagden en de erop geënte vordering tot verbeurte van een dwangsom **zonder voorwerp** is.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van éénentwintig december tweeduizend en eif.

waar zetelden:

, alleenrechtsprekend rechter;
, eerste substituut procureur des Konings;
, griffier